

SOCIAL REPORTING AS MEANS OF ASSESSING CORPORATE SOCIAL RESPONSIBILITY

M. Bukovinska, O. Kuksov

National University of Food Technologies

Key words:

*Social reporting
Corporate social
responsibility
History of social
reporting
Principles of social
reporting
International standards
of social reporting*

Article history:

Received 09.01.2015
Received in revised form
08.02.2015
Accepted 01.03.2015

Corresponding author:

M. Bukovinska
E-mail:
m_bukovinska@mail.ru

ABSTRACT

The article deals with the problems associated with international practice of formation of social reporting in evaluating corporate social responsibility, methodological foundations and principles of assembly technology, as well as basic objects. The concepts of corporate social responsibility and social reporting of organizations are revealed; their impact on the development of corporations and society as a whole is analyzed. The development and implementation of international standards and principles of social reporting formation (AA 1000 standards, GRI, SA 8000, ISO 14000 and ISO 26000) are outlined; the distinctions and peculiarities of each standard and the principles of social reporting and relevant national expert advice in this area are described. The stage of the development of social reporting is presented; domestic and international companies which first had introduced the process of compiling and publishing social reports in accordance with international standards are identified. Scientific and practical recommendations for social reporting are proposed, considering the research results.

СОЦІАЛЬНА ЗВІТНІСТЬ ЯК ЗАСІБ ДОТРИМАННЯ СТАНДАРТІВ КОРПОРАТИВНОЇ СОЦІАЛЬНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ

М.П. Буковинська, О.О. Куксов

Національний університет харчових технологій

У статті розглянуто проблеми, пов'язані з міжнародною практикою становлення соціальної звітності в оцінці корпоративної соціальної відповідальності, методологічні основи та принципи технології складання, визначено основні об'єкти. Розкрито поняття корпоративної соціальної відповідальності та соціальної звітності організації, проаналізовано її вплив на розвиток корпорацій і суспільство в цілому. Описано розроблення та впровадження міжнародних стандартів соціальної звітності і принципів її формування (стандарти AA 1000, GRI, SA 8000, ISO 14000 та ISO 26000), вказано відмінності й особливості кожного окремого стандарту, а також принципи соціальної звітності. Висвітлено стан справ в Україні в розвитку соціальної звітності, відзначено вітчизняні та міжнародні компанії, які першими

запровадили процес складання та публікування соціальної звітності згідно з міжнародними стандартами. Враховуючи отримані результати дослідження, запропоновано науково-практичні рекомендації щодо складання соціальної звітності.

Ключові слова: *соціальна звітність, корпоративна соціальна відповідальність, історія соціальної звітності, принципи соціальної звітності, міжнародні стандарти соціальної звітності.*

Постановка проблеми. У даний час усі соціально-стійкі найбільші світові компанії перейшли на соціальну звітність. Кожний рік публікується відповідний рейтинг фірм. Даний показник свідчить про соціальну стабільність бізнесу великих корпорацій. У світовій практиці під стратегіями стабільного розвитку бізнесу розуміють діяльність компаній, спрямовану на підвищення їх привабливості для інвесторів у довгостроковій перспективі за допомогою підвищення економічної ефективності, дотримання екологічних норм і розширення соціальної відповідальності, реалізованої у рамках основного бізнесу.

Соціальна звітність — це необхідна система, яка дозволяє суспільству знати, як та чи інша корпорація в кількісному і якісному плані вирішує соціальні проблеми. В розвинутих країнах використання соціальної звітності розглядається як показник зрілості бізнесу, його культури. Регулярна звітність про витрати на соціальні програми не просто покращує імідж компанії, а підвищує інтерес до її акцій. Найважливішим засобом донесення інформації про сталий розвиток до зацікавлених сторін є розробка соціальної звітності за трьома групами показників (економічних, соціальних та екологічних).

Механізми побудови національної моделі корпоративної соціальної відповідальності та нефінансової звітності, які використовуються у нашій країні, не дозволяють досягти бажаних результатів. Бізнес як джерело соціальної відповідальності не знаходить розуміння у держави та не має з її боку належної підтримки у вирішенні стратегічних проблем. Умови, які повинна створити держава для розвитку корпоративної соціальної відповідальності, а також і для складання соціальної звітності, формуються занадто повільно з серйозним відставанням від реальних потреб.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Питання корпоративної соціальної відповідальності та соціального аудиту досліджували такі вітчизняні та зарубіжні вчені: Г. Потопальська, О. Балакірева, О. Іщенко, О. Касперович, О. Шулус, Ю. Попов, Ю. Одегов, К. Абдурахманов, Р. Ватьє, П. Шлендер, С. Волков та інші.

Метою статті є визначення потреби у формуванні корпоративної соціальної відповідальності та розвитку стандартів корпоративної соціальної звітності.

Основні результати дослідження. Для розгляду питання соціальної звітності необхідно розуміти, що таке корпоративна соціальна відповідальність. Корпоративна соціальна відповідальність (КСВ, так звана корпоративна відповідальність, відповідальний бізнес і корпоративні соціальні можливості [1]) — це концепція, відповідно до якої організації враховують інтереси суспільства, беручи на себе відповідальність за вплив їх діяльності

на замовників, постачальників, працівників, акціонерів, місцеві спільноти та інші зацікавлені сторони суспільної сфери. Це зобов'язання виходить за рамки встановленого законом зобов'язання дотримуватися законодавства і припускає, що організації добровільно приймають додаткові заходи для підвищення якості рівня життя працівників та їх сімей, а також місцевого співтовариства і суспільства в цілому.

Соціальна звітність корпорації — це звіти, які включають результати не тільки економічної діяльності, але й соціальні та екологічні показники [2].

Практика соціальної звітності бізнесу почала широко розповсюджуватися в розвинутих країнах у середині 1990-х років. Проте і раніше окремі корпорації і навіть цілі країни намагалися впроваджувати нефінансову звітність. Експерти британської консалтингової компанії SustainAbility зазначають, що вперше термін «соціальний аудит» стосовно компаній, які надають дані про соціальні рейтинги, було використано у 1940-х роках професором Стенфордської школи бізнесу (Stanford Business School) Теодором Крепсом [3].

У 1960-і роки британський економіст Джордж Гойдер наполягав на тому, що соціальна звітність і соціальний аудит можуть стати «ефективним інструментом для менеджменту» і одночасно дозволяють стейкхолдерам впливати на політику компанії. Саме у ці роки почало зростати суспільне незадоволення негативними наслідками виробництва у результаті того, що все частіше економічне зростання здійснювалося за рахунок забруднення навколишнього середовища, різноманітної дискримінації, зниження безпеки виробництва, погіршення якості товарів.

У результаті цих обставин уряд США та суспільна думка переклали значну частину відповідальності за соціальну несправедливість і економічну нерівність на бізнес. Громадяни почали менше довіряти корпораціям, внаслідок чого кількість покупців їх продукції скоротилася. У відповідь на це прогресивні компанії добровільно віддавали у фонди до 5 % оподаткованого прибутку. Однак до кінця 1970-х років перша хвиля ентузіазму «соціально відповідальної поведінки» стихла, і американський бізнес почав ставитися до цих питань більш прагматично. В уряді з'явилося побоювання, що корпорації зовсім перестануть піклуватися про потреби суспільства.

У 1977 р. Конгресом був прийнятий Закон про реінвестування у місцеві громади, за яким американським банкам запропонували робити інвестиції у території, на яких вони оперують. Рада з економічних пріоритетів розпочала публічно ранжувати компанії за їх діями у галузі соціальної політики і захисту навколишнього середовища. У кінці року кожний банк звітував про виконану роботу. Ці результати публікували найпопулярніші видавництва. Американці, побачивши знайомі банки не в перших рядах, вважали це ознакою фінансової нестабільності і переводили свої рахунки у більш заслужені фінансові інститути. Наступного року банки з усіх сил намагалися довести своє бажання працювати на місцеве товариство.

У світі відчутно посилилися вимоги до розкриття нефінансової інформації та проведення соціального аудиту. У 1970-х роках з'являються перші нефінансові звіти у Європі і Великій Британії. Формується ідея про важливість аналізу трьох складових діяльності організацій — соціальної, екологічної,

економічної. Саме такі підходи в подальшому можна виявити при складанні соціальної звітності. У 1972—1977 рр. більшість американських корпорацій публікували соціальні звіти. Через десять років добровільний стандарт фінансового вираження громадської активності *Sozialbilans* був введений у Німеччині, а в Англії, Франції та Данії соціальні звіти були введені законодавчо. Наприклад, в Англії уряд вимагає від професійних пенсійних фондів надавати інформацію про етичні, соціальні й екологічні аспекти їх інвестиційної діяльності. У Франції *Nouvelles Regulations Economiques* вимагає надавати звіти про трудові ресурси, дотримання суспільних і трудових нормативів.

Близько 80 % найбільших компаній включають соціальну звітність у річні фінансові звіти. У цей період не було міжнародних стандартів підготовки звітів. Економісти й аналітики думали, яку концепцію оцінки соціальних інвестицій слід вибрати. В результаті більшість експертів у взаємодії з їх основними стейкхолдерами: інвесторами, партнерами, владними та контролюючими органами, персоналом і населенням тих регіонів, в яких корпорація активно розвиває свій бізнес, визнали найбільш перспективною комплексну оцінку екологічних і соціальних програм корпорацій. Першим звітом такої форми традиційно визнається звіт *Shell Canada Business Respect #49* 1991 року.

З'являються організації, які об'єднують компанії, що регулярно проводять звітування соціальної звітності. Наприклад, організація «*Business for Social Responsibility*», створена в США, об'єднує 50 корпорацій.

У 1992 р. формується Всесвітній бізнес-форум за стабільний розвиток (*the World Business Council for Sustainable Development, WBCSD*) — коаліція 120 найбільших корпорацій Європи. В той же період розробляється стандарт *ISO 14 000* (системи екологічного менеджменту) як відповідь на екологічний саміт у Ріо-де-Жанейро того ж року.

У 1993 р. виходить у світ публікація Інституту соціальної й етичної підзвітності (*The Institute of Social and Ethical AccountAbility*) та екологічної програми ООН (*UNEP*) «Корпоративна екологічна звітність: вимір прогресу бізнесу та виробників у напрямку стабільного розвитку». Це видання використовується як посібник зі створення екологічних звітів.

У 1996 р. бізнес-асоціація «Альянс стейкхолдерів» (США) розробляє стандарт *Sunshine*, який використовувався деякий час у США та Канаді.

Асоціація Присяжних сертифікованих бухгалтерів (англ. *Association of Chartered Certified Accountants*) представляє посібник звітності у сфері екології та енергетики, який містить практичні поради щодо складання звітів і побудови бухгалтерського обліку.

За останніми даними, в електронному депозитарії *CorporateRegister.com* зареєстровано 60196 соціальних звітів, представлених 11 598 компаніями [4]. На даний момент виділяють такі основні стандарти соціальної звітності: *AA 1000*, *GRI*, *SA 8000*, *ISO 14000* та *ISO 26000*.

Стандарт підтвердження інформації *AA 1 000* був опублікований у 2003 р. як перший стандарт забезпечення стійкості у світі. Документ був розроблений з метою забезпечення довіри, стійкості та звітності. Стандарт був результатом наполегливої праці впродовж двох років у всьому світі,

консультацій за участю сотень організацій з професій, інвестиційного співтовариства, неурядових організацій (НУО), виробників та бізнесу.

AA 1000 AS (2003) замінив інформацію про прийнятність забезпечення, представлена в AA1000 Рамкового стандарту, опублікованого в 1999 році. Видання 2003 підтримали в Записці про застосування принципів. AA 1000 AS є унікальним, оскільки вимагає надавати забезпечення для оцінки ступеня дотримання низки принципів, а не просто оцінити надійність даних. [5].

У 1997 р. було створено організацію Global Reporting Initiative (GRI), яка підготувала найбільш повний стандарт соціальної звітності (у 2002 р.). У звітах GRI наявні три основні елементи: економіка підприємства, його соціальна й екологічна політика.

Стандарт GRI — стандарт звітності у галузі стійкого розвитку. Він є методологією зовнішньої звітності і не визначає дії організації з підвищення ступеня соціальної відповідальності. У стандарті GRI зроблена спроба відповісти на ключові питання: хто і як може дати незалежну об'єктивну оцінку внеску бізнес-структур у вирішення соціальних проблем. Це питання полягає в тому, що процес підготовки повідомлення проходить у постійному діалозі з незалежними громадськими організаціями, іншими структурами громадського суспільства як однієї з зацікавлених сторін. [6].

SA 8000 (Social Accountability 8000 — Соціальна відповідальність 8000) — стандарт для оцінки соціальних аспектів систем менеджменту. В основу цього універсального стандарту покладено кілька конвенцій Міжнародної організації праці, Конвенція Організації Об'єднаних Націй з прав дитини та Всесвітня декларація прав людини. Стандарт створений у 1997 р. Агентством з акредитації Ради з економічних пріоритетів.

Даний стандарт встановлює критерії для оцінки таких аспектів: дитяча праця; примусова праця; здоров'я і техніка безпеки; свобода професійних об'єднань і право на переговори між наймачем і профспілками про укладення колективного договору; дискримінація; дисциплінарні стягнення; робочий час; компенсація; системи управління [7].

Стандарт ISO 14000 — серія міжнародних стандартів зі створення системи екологічного менеджменту. ISO 14000 являє собою об'єднання стандартів, пов'язаних з навколишнім середовищем, яке існує, щоб допомогти організаціям, звести до мінімуму негативний вплив діяльності організації на навколишнє середовище; дотримуватися застосованих законів, правил та інших екологічно орієнтованих вимог; постійно вдосконалюватися.

Серія стандартів ISO 14 000 передусім включає в себе стандарт ISO 14001, який являє собою фундаментальний набір правил, що використовуються організаціями по всьому світу, проектує та запроваджує ефективні системи екологічного менеджменту (далі СЕМ). Іншим стандартом, включеним у цю серію, є ISO 14004, що пропонує набір додаткових посібників для досягнення результативності СЕМ. Він також містить спеціальні правила, пов'язані зі специфічними аспектами екологічного менеджменту. Основною метою серії стандартів ISO 14000 і встановлених ними вимог є просування найбільш ефективних і результативних практик екологічного менеджменту в організаціях, а також надання корисних, придатних до використання, економічно-

вигідних, систематизованих, гнучких інструментів, що пристосовуються під діяльність різних організацій [8].

28 жовтня 2010 року був опублікований Міжнародний стандарт ISO 26000: 2010 «Керівництво з соціальної відповідальності». Даний міжнародний стандарт був підготовлений з використанням підходу, заснованого на участі експертів, що представляють різні зацікавлені сторони з понад 90 країн і 40 міжнародних або регіональних організацій з широким охопленням, залучених до різних аспектів соціальної відповідальності. Ці експерти представляли шість різних груп зацікавлених сторін: споживачі, держави, промисловість, трудящі, неурядові організації, а також організації, які надають послуги, підтримку або ведуть дослідження в галузі соціальної відповідальності. В розробці стандарту брало участь більше 400 експертів і близько 200 спостерігачів з 94 країн-членів ISO.

Усі основні теми стандарту (економічні, соціальні та екологічні) взаємопов'язані, доповнюють одна одну, що надає організації можливість впроваджувати такі принципи:

- підзвітність. Принцип: організації слід бути підзвітною за її вплив на суспільство і навколишнє середовище;
- прозорість. Принцип: організації слід бути прозорою в її рішеннях і діяльності, які чинять вплив на суспільство і навколишнє середовище;
- етична поведінка. Принцип: організації слід постійно поводитися етично;
- повага інтересів зацікавлених сторін. Принцип: організації слід поважати, враховувати і реагувати на інтереси зацікавлених сторін.
- дотримання верховенства закону. Принцип: організації слід прийняти те, що дотримання верховенства закону обов'язково;
- дотримання міжнародних норм поведінки. Принцип: організації слід дотримуватися міжнародних норм поведінки, при цьому дотримуючись принципу дотримання верховенства закону;
- дотримання прав людини. Принцип: організації слід дотримуватися права людини і визнавати їх важливість і загальність [9].

Можна виділити такі принципи соціальної звітності:

1. Принцип змістовності та нейтральності означає, що соціальний і етичний бухгалтерський облік і ревізія повинні відображати думки та інтереси всіх стейкхолдерів, на узгодження яких відводиться певний час, достатній для виявлення всіх осіб зацікавлених у соціальних ініціативах компанії. Важливо при цьому виключити консультативний підхід з боку компанії, що допускає підміну діалогу із зацікавленими особами одностороннім розглядом можливих соціальних проектів.

2. Принцип порівнянності передбачає, що соціальний і етичний облік, ревізія і звітність є базовими показниками для оцінки та порівняння діяльності різних корпорацій, а також для вивчення динаміки розвитку соціальної відповідальності організацій за різні періоди часу і зіставлення рівнів соціальної відповідальності різних компаній з виділенням законодавчо регламентованих і добровільних соціальних ініціатив.

3. Принцип завершеності означає, що жодна галузь діяльності компанії не може бути навмисно і систематично виключена з оцінки. Цей принцип

важливий для гарантії того, що компанія не вибирає найкращі сторони своєї діяльності з метою представлення себе з позитивної соціальної й етичної сторони. Принцип повноти в комбінації з принципом змістовності актуалізує головні практичні проблеми, надаючи потенційну важливість процесу оцінки.

4. Принципи регулярності і своєчасності вимагають періодичного перегляду соціальних проектів підприємців, тому що не буває усталених, застиглих соціальних потреб, адже з розвитком і бізнес, і навколишнє його соціальне середовище повинні змінюватися. Ключовий принцип, відповідно до якого практика соціального й етичного бухгалтерського обліку, ревізії та звітності повинна бути оцінена як високоякісна, виражається в необхідності проведення постійного моніторингу, що демонструє мінливість показників соціальної роботи компанії. Іншими словами, дотримання принципів регулярності та своєчасності забезпечує процес постійної еволюції й розвитку соціальної відповідальності бізнесу.

5. Послідовність є принципом стандарту, що забезпечує порівнянність показників соціальної відповідальності компанії, оскільки вимагає, щоб процес реалізації соціальної відповідальності не зводився до одноразової акції, а мав характер систематичного процесу, який і є частиною соціального обліку. Послідовний характер соціального проектування забезпечується його оцінкою при виконанні аудиторських процедур.

6. Принцип комунікації передбачає, що організація не повинна формально підходити до соціального проектування, орієнтуючись виключно на внутрішні соціальні проблеми і задовольняючи егоїстичні, з точки зору ігнорування інтересів громадської мети, зосереджені насамперед на внутрішній аудиторії. Іншими словами, не можна розглядати соціальну відповідальність як елемент менеджменту або як інструмент внутрішнього управління, оскільки вона є засобом зміцнення суспільної відповідальності. Відповідно до цього, в стандарті розкривається вся сутність соціальних ініціатив, оскільки внутрішня соціальна орієнтація і зосередженість на внутрішній аудиторії усувають будь-яку потребу розкрити результати діяльності компанії суспільству, внаслідок чого порушується головна мета соціальної відповідальності бізнесу — його прозорість. Розкриття ж інформації про діяльність підприємця — це, по суті, питання про його зовнішні зв'язки, які повинні бути ефективними.

7. Принцип якості чи обов'язковості зовнішньої перевірки підкреслює важливість і необхідність ведення соціального й етичного обліку як інструменту управління та засобу збільшення відповідальності й легітимності компанії. Очевидно, що останнє передбачає потребу у зовнішній перевірці. Проблема полягає в тому, щоб визначити, який спосіб її проведення буде мати досить високу професійну якість і незалежність з метою надання законної сили виданій звітності.

8. Згідно з принципом безперервного удосконалення, мета будь-якого соціального і етичного бухгалтерського обліку, ревізії та звітності повинна полягати в тому, щоб оцінити і внести свій внесок у вдосконалення роботи компанії та зосередитися на досягненні її основних цілей за допомогою моніторингу, контролю, обліку й аудиту. Тобто система соціального обліку й аналізу повинна бути в змозі визначити, чи покращилася робота органі-

зації протягом довгого часу стосовно цінностей, місії і цілей, прийнятих нею та її стейкхолдерами, встановлених стандартом соціальних норм.

Дотримання принципів розробки соціальної звітності надасть можливість найбільш прогресивним компаніям орієнтуватися на міжнародну практику, а за їх прикладом рушать слідом і інші, більш дрібні організації.

Розвиток корпоративної соціальної відповідальності та соціальної звітності в останні роки активізувався і в Україні. Корпоративною соціальною відповідальністю займаються «Систем Капітал Менеджмент» (яка включає Метінвест і ДТЕК) [10], ПАТ «Оболонь» [11], міжнародна аудиторська компанія EY [12], Київстар, ДП «Сіменс Україна», «Бритіш Американ Тобакко Україна», «XXI століття», «Кока-Кола Беверіджиз Україна», «Інтерпайп», «Астеліте» (оператор life:) та багато інших компаній. Як правило, звіт з корпоративної соціальної відповідальності надають в Україні великі промислові підприємства або групи компаній і великі міжнародні компанії з іноземним капіталом.

Варто зазначити, що перший звіт із корпоративної соціальної відповідальності в Україні був підготовлений та опублікований у 2005 р. компанією «Систем Капітал Менеджмент». Така ініціативність компанії дозволила їй посісти одне з ключових місць у сфері розвитку соціальної відповідальності бізнесу. Це була перша компанія, яка підготувала й оприлюднила звіт згідно зі стандартом GRI. Також одним із перших оприлюднив свій звіт «Надра Банк». Текст звіту і результати аудиту компанія представляє для ознайомлення учасникам діалогу і громадськості.

Висновки

Варто зазначити, що соціальна звітність корпоративної соціальної відповідальності розширюється з року в рік. Дане питання розглядається в усіх розвинених країнах світу під егідою ООН та на рівні національних господарств. На сьогоднішній момент у більшості країн світу великі компанії складають звітність корпоративної соціальної відповідальності, тому що бізнес не може бути відокремленим від проблем світу.

Результати дослідження свідчать про те, що переважна більшість компаній на сьогоднішні визнають наявність взаємозалежності між успіхом їхнього бізнесу та стійкістю відносин з місцевими спільнотами на території здійснення діяльності, заходи яких відображені у соціальній звітності. Корпорації України повинні прийняти на себе соціальну відповідальність у сфері освіти, перепідготовки, оплати за навчання, інвестування культурного розвитку працівників, упровадження інноваційної системи безперервної освіти людини протягом усього життя, що позитивно вплине на імідж і бренд компанії.

Корпоративна соціальна звітність доречна тоді, коли бізнес досягнув високого рівня культури соціально-трудова відносин. Структура соціальної звітності повинна включати не тільки цифрові показники, але й висновки соціального аудиту, який ураховує оцінки, висловлені споживачами продукції, партнерами по бізнесу, місцевими властями та громадськими організаціями. Отже, соціальні звіти дозволяють компанії показати значимість не тільки того, що було зроблено, але і як це було зроблено на практиці, інформують суспільство про результати тієї соціальної діяльності, яку веде компанія. Вивчення та пошук шляхів

вирішення проблеми формування корпоративної соціальної відповідальності й соціальної звітності в нашій країні знаходиться на стадії становлення.

Література

1. Grayson D., Hodges A. Corporate Social Opportunity. Seven Steps to Make Corporate Social Responsibility Work for your Business. — Sheffield, England: Greenleaf, 2004. — 390 p.
2. Управління персоналом: підручник / М.П. Буковинська, В.П. Сладкевич. — К: Кондор-Видавництво, 2013. — С. 431—438.
3. Основы социального аудита: Учебное пособие / под ред. Г.Т. Галиева. — Уфа: РИО БИСТ, 2007. — С. 14—23.
4. Офіційний сайт [Electronic source]. — Режим доступу: <http://www.cor-porateregister.com/>.
5. AA 1 000 Assurance Standard (2008) [Electronic source]. — Режим доступу: <http://www.accountability.org/standards/aa1000as/index.html>.
6. What is GRI? [Electronic source]. — Режим доступу: <https://www.globalreporting.org/information/about-gri/what-is-GRI/Pages/default.aspx>.
7. Social Accountability 8 000 [Electronic source]. — Режим доступу: https://ru.wikipedia.org/wiki/Social_Accountability_8000.
8. ISO 14 000 — Environmental management [Electronic source]. — Режим доступу: <http://www.iso.org/iso/iso14000>.
9. ISO 26 000 — Руководство по социальной ответственности [Electronic source]. — Режим доступу: https://ru.wikipedia.org/wiki/ISO_26000.
10. Офіційний сайт: Устойчивое развитие группы СКМ [Electronic source]. — Режим доступу: <http://www.sustainability.scm.com.ua/ru/>
11. Офіційний сайт ПАТ Оболонь: Социальная отчетность [Electronic source]. — Режим доступу: <http://www.obolon.ua/rus/corporate-responsibility/social-reporting/>
12. Звіт про корпоративну соціальну відповідальність [Electronic source]. — Режим доступу: <http://www.ey.com>.

СОЦИАЛЬНАЯ ОТЧЕТНОСТЬ В ОЦЕНКЕ КОРПОРАТИВНОЙ СОЦИАЛЬНОЙ ОТВЕТСТВЕННОСТИ

М.П. Буковинская, О.О. Куксов

Национальный университет пищевых технологий

В статье рассмотрены проблемы, связанные с международной практикой становления социальной отчетности в оценке корпоративной социальной ответственности, методологические основы и принципы технологии составления, определены основные объекты. Раскрываются понятия корпоративной социальной ответственности и социальной отчетности организаций, анализируется ее влияние и значимость на развитие корпораций и общества в целом. Описаны разработки и внедрения международных стандартов социальной отчетности и принципов ее формирования (стандарты AA 1000, GRI, SA 8000, ISO 14000 и ISO 26000), указаны различия и особенности каждого отдельного стандарта, а также принципы социальной отчетности. Отражено состояние дел в Украине в развитии социальной отчетности, отмечены отечественные и международные компании, которые первыми ввели процесс составления и публикации социальной отчетности по международным стандартам.

Учитывая полученные результаты исследования, предложены научно-практические рекомендации по составлению социальной отчетности.

Ключевые слова: *социальная отчетность, корпоративная социальная ответственность, история социальной отчетности, принципы социальной отчетности, международные стандарты социальной отчетности.*